

Simulace vnímajícího světa: jak vlády předpovídají budoucnost

🔗 otevrisvoumysl.cz/simulace-vnimajiciho-sveta-jak-vlady-predpovidaji-budoucnost

27. července 2024

Ve zkratce...

Tajný vládní program, který simuluje budoucí události na základě dat, které jsou o nás sbírány? Realita už před více než 10 lety. V tomto díle od Corbetta si posvítime na tuto více než aktuální skutečnost, o které bychom měli vědět.

Facebook

Telegram

VK

Zajímá vás možnost, jak ochránit a zhodnotit své peníze díky účtu krytého fyzickým zlatem a mít možnost se zapojit o slosování o stříbrnou minci (akce do 31. července)? Napište mi na zlato@otevrisvoumysl.cz o nezávaznou online schůzku (uved'te i svůj telefon) . Více info [ZDE](#).

► Nefungují Vám videa níže? Klikněte zde.

↓ **Video s českým dabingem** ↓

↓ **Video v originále s českými titulky** ↓

Jestli jsou pro Vás překlady hodnotné, zvažte příspěvím na jejich tvorbu níže kartou (ocením měsíční podporu) nebo [ZDE](#) na bankovní účet. Děkuji! (ps: Po kliknutí na tlačítko „Přispět“ budete přesměrování na platební bránu)

Donation amount

Donation frequency

Sledujte také na: [Odysee](#)/ [Rumble](#) / [Substack](#)

Originál videa publikován [ZDE](#): 27. července 2024

Přepis:

Ahoj přátelé. Tady James Corbett z července roku 2024 s malou retrospektivou z archivu z července roku 2012 a tohle je zajímavá perlička. Jak si jistě dokážete představit, narážím na nejrůznější informace a prošel jsem, informoval a zapomněl na více příběhů, než většina lidí pravděpodobně za svůj život uvidí. V mých zpravodajských vláknech se objevuje tolik informací, dže je někdy těžké je všechny sledovat.

Ale je jeden nebo dva příběhy, které mi opravdu utkvěly v paměti a na které stále čas od času myslím, a to, co uvidíte, je jeden z nich. Jedná se o zprávu, kterou jsem vytvořil v červenci roku 2012 o něčem, co se nazývá Simulace vnímajícího světa, na což v poslední době odkazuji v některých podcastech, protože o tom stále přemýšlím a o tom, jak šílená tato myšlenka byla v době, kdy se na ni poprvé upozorňovalo veřejnost, téměř před 20 lety. Dobře, nechám vás podívat se na tuto zprávu. Přemýšlejte o tom, co se říká.

Celý přepis této zprávy bude samozřejmě zveřejněn na webu a vy si budete moci projít všechny zdroje a odkazy a všechny dokumenty, které jsou zde citovány, a jakmile tak učiníte, na druhé straně této retrospektivy, budu pro vás mít jen malou aktualizaci toho, co se v uplynulých letech dostalo na povrch o této neuvěřitelné Simulaci vnímajícího světa. Nejprve se podívejte na tuto zprávu z roku 2012.

JC (2012): Tady je James Corbett z Corbettreport.com. Nelegální program NSA bezzákonného odposlouchávání. Budování obrovského datového centra NSA v Utahu, které má trvale uchovávat kopie veškeré digitální komunikace. „Zákon o komunikačních údajích“ britské vlády, který umožňuje sledovat e-maily, rychlé zprávy a další osobní informace.

To, co bylo ještě před deseti lety považováno za bláznivou konspirační teorii, se v době po 11. září stalo až příliš známým tématem novinových titulků a zpráv. Ve skutečnosti se zdálo, že se taktika zpravodajských služeb změnila zhruba před deseti lety. Namísto utajování svých aktivit – například označování NSA jako „Žádná taková agentura“ nebo oficiálního popírání existence Echelonu – začala vláda tyto informace stále častěji vnucovat veřejnosti.

GG: To byl způsob myšlení, který v roce 2002 vedl Bushovu vládu k tomu, aby Johna Poindextera vyhrabala, ať už byl kdekoli. A on vlastně pracoval na obranných zakázkách a oni ho vyhrabali. A on se chystal spustit program, kterému říkali „program celkového informačního povědomí“. A v logu – na které jsem se v posledních týdnech díval – byla pyramida s obrovským okem, které se nad ní vznášelo, s okem, které mělo být vševidoucím okem.

A jediný problém s programem celkového informačního povědomí byl, že mu prostě dali název, který byl příliš upřímný v tom, co to bylo. Všechny to vyděsilo, a tak museli předstírat, že s tím nebudou pokračovat. Ale samozřejmě postupně a velmi jasným způsobem znovu vytvořili program celkového informačního povědomí v rámci celé řady různých legislativních iniciativ. A tato myšlenka, že každá jednotlivá forma technologické komunikace podle zákona musí být konstruována tak, aby umožňovala vládní odposlech a sledování zadními vrátky, je výrazem toho, co je to myšlení státu dohledu: že před americkou vládou nemůže existovat nic takového jako jakákoli forma

soukromí. To je způsob myšlení, který vedl k tomu, že se stát dohledu stal tímto rozlehlým, všudypřítomným a neustále se rozšiřujícím nástrojem, který státní a korporátní uživatelé moci používají k zajištění své moci.

JC: Možná nejděsivější na něčem takovém, jako je Úřad pro celkové informační povědomí, není jen to, že byl vůbec navržen, nebo že do něj byly začleněny tak zjevně děsivé orwellovské obrazy, které vyjadřují jeho skutečnou povahu, ale to, že když tu sedíme o deset let později a když základní funkce úřadu TIA nyní otevřeně vykonávají NSA, DHS a další vládní agentury, lidé nyní aktivně omlouvají tuto noční můru policejního státu. „Pokud nemáte co skrývat, pak se nemáte čeho bát“ bylo vždy voláním těch, kteří se příliš bojí zpochybňovat domnělou vládní autoritu, aby se ozvali proti státu dohledu a implicitnímu předpokladu viny, který je s ním spojen.

Tito morální trpaslíci se s předstíraným rozčarováním nevyhnutelně ptají: „Co je vlastně tak špatného na tom, že vás vláda špehuje?“ Odpověď samozřejmě spočívá v tom, že samotná otázka naznačuje, že agentury pověřené prováděním tohoto sledování jsou samy o sobě bezúhonné, zářivé světlo morální bezúhonnosti, které by nikdy nezneužilo tuto neuvěřitelnou moc k nekalým cílům. Pro představu – hollywoodské příběhy jako „Nepřítel státu“ jsou fiktivním příkladem toho, co se může pokazit, pokud někdo někde zneužije tuto informační a sledovací moc k tomu, aby se zaměřil na nevinného člověka na nesprávném místě a v nesprávný čas.

Moc, kterou tyto technologie dávají agenturám nebo zkorumpovaným skupinám v rámci těchto agentur, aby ničily životy cílových osob, je sama o sobě vhodnou odpovědí na otázku, proč by nás měl vládní dohled znepokojoval. Za tím, co se v takovém scénáři může stát konkrétním zacíleným osobám, je však mnohem širší otázka: Co kdyby se tyto údaje, naše e-maily, telefonní hovory, transakce kreditními

kartami, příspěvky na sociálních sítích, záznamy GPS z mobilů a všechny stovky dalších údajů, které jsou o nás denně shromažďovány, dostaly do tak obrovské databáze, že by obsahovala digitální verzi každého člověka na planetě?

A co kdyby tuto databázi používalo ministerstvo obrany k simulacím různých scénářů, od reakcí veřejnosti na přírodní katastrofy až po pravděpodobnost občanských nepokojů po vyhlášení stanného práva? Pozoruhodné je, že přesně to se děje. Nazývá se to „Simulace vnímajícího světa“. Cílem programu je podle jeho tvůrce být „nepřetržitě běžícím a neustále aktualizovaným zrcadlovým modelem reálného světa, který lze použít k předvídání a vyhodnocování budoucích událostí a způsobů jednání“. V praxi to znamená počítačovou simulaci planety s miliardami „uzlů“, které představují každého člověka na Zemi. Projekt probíhá na Purdue University v Indianě v laboratoři Syntetické prostředí pro analýzy a simulace.

Vede ho Alok Chaturvedi, který projekt také komerčně zpřístupňuje skrze svou společnost Simulex, Inc., která se může pochlubit řadou vládních klientů, včetně ministerstva obrany a ministerstva spravedlnosti, a také klientů ze soukromého sektoru, jako jsou Eli Lilly a Lockheed Martin. Chaturvediho ambicí je vytvářet spolehlivé předpovědi budoucích světových událostí na základě vymyšlených scénářů.

Za tímto účelem simulace „hltají nejnovější zprávy, údaje ze sčítání lidu, ekonomické ukazatele a klimatické události v reálném světě spolu s vlastními informacemi, jako je vojenská rozvědka“. Ačkoli to není výslovně uvedeno, právě tento typ údajů o digitální komunikaci a transakcích, které nyní shromažďují NSA, DHS a další vládní agentury, představuje ideální data pro vytvoření spolehlivých modelů zvyků, preferencí a chování každého jednotlivce, které by mohly být použity k vyladění těchto simulací a k získání spolehlivějších výsledků.

Na základě těchto údajů jsou laboratoř SEAS a její odnož Simulace vnímavého světa schopny vytvořit podrobné a provozuschopné simulace nejméně 62 národů v reálném čase. „Počítačové modely Iráku a Afghánistánu,“ jak uvádí zpráva o projektu v časopise Register z roku 2007, „mají každý asi pět milionů jednotlivých uzlů představujících například nemocnice, mešity, potrubí a lidi.“ V době prvních zpráv o programu před pěti lety existovalo pouze 62 simulací na úrovni jednotlivých zemí, které provádělo americké ministerstvo obrany. Tyto simulace seskupovaly lidi do kompozitů, kde 100 jednotlivců vystupovalo jako jeden uzel. Již v té době však americká armáda používala tyto systémy k vytvoření simulace potenciálních armádních rekrutů.

Konečným cílem by bylo archivovat dostatek údajů o každém jednotlivci, aby bylo možné vytvořit počítačový model každého člověka na planetě, který by bylo možné použít k předvídání chování a reakcí každého člověka v případě různých scénářů. Program by se dal použít například k předpovědi toho, co by se stalo v případě rozsáhlé vlny tsunami nebo jak by lidé reagovali při bioteroristickém útoku.

Podniky mohou modely použít k předpovědi, jak by se novému výrobku dařilo na trhu, jaké marketingové plány by byly nejúčinnější nebo jak nejlépe zefektivnit organizaci společnosti. Původní koncepční dokument projektu byl zveřejněn v roce 2006 a v roce 2007 bylo oznámeno, že systém již používají ministerstvo vnitřní bezpečnosti i ministerstvo obrany k simulaci reakcí americké veřejnosti na různé krize.

V uplynulých pěti letech se však o Simulaci vnímavého světa nebo o jejím pokroku v dosažení modelu Země téměř vůbec nepsalo. Je velmi pravděpodobné, že tyto typy systémů jsou přinejmenším v tuto chvíli čirým šarlatánstvím. Počítače jsou koneckonců hodnotné podle jejich naprogramování, a algoritmy potřebné k přesnému předvídání reakcí v

chaotických systémech s mnoha málo pochopitelnými proměnnými přesahují současné možnosti. Nebo ne? Jednou z největších ironií naší doby, jak dále upozorňuje Glenn Greenwald ve svém projevu o státu dohledu, je, že ačkoli žijeme v době, kdy je možné, aby mlhavé vládní agentury znaly každý detail vašeho života, od toho, co jste jedli k snídani, přes to, kde jste včera nakupovali, až po to, kdo jsou vaši přátelé, žijeme také v době bezprecedentní nevědomosti o tom, co vlastně dělají naše vlastní vlády.

GG: Jak funguje stát dohledu a jak je jeho prostřednictvím vykonávána moc, a to je podle mě pravděpodobně ta nejškodlivější část – a já to nazývám jednosměrným zrcadlem. Vládní jednosměrné zrcadlo. Přesně ve stejnou dobu – to je pro mě opravdu pozoruhodné – přesně ve stejnou dobu, kdy vláda masivně rozšiřuje své možnosti vědět o všem, co děláme, kolem sebe zároveň vztyčuje zeď utajení, která nám brání dozvědět se cokoli, co dělá.

JC: To je jádro věci. Nějakým způsobem se od nás očekává, že přistoupíme na sofistické tvrzení, že „pokud nemáme co skrývat, pak se nemáme čeho bát“, ale zároveň se po nás chce, abychom věřili, že vláda musí před veřejností utajovat nejrůznější informace, aby mohla vykonávat svou práci „ochrany“ této veřejnosti. Pokud vláda nemá co skrývat, proč tedy nezveřejní poznámky, memoranda a závěry Komise pro 11. září v plném a neredigovaném znění?

Proč nezveřejní záznamy z vyšetřování atentátu na JFK, místo aby tvrdila, že by tyto záznamy měly být opět vyjmuty z přezkumu odtajnění, který se má uskutečnit v roce 2013, tedy 50 let po samotném atentátu? Proč nezveřejní úplnou auditní stopu toho, které banky a v jaké výši obdržely mimořádné prostředky z programu TARP? Je to snad proto, že vláda přece jen má co skrývat před veřejností, která je jejím zdánlivým pánem? Je to proto, že stará poučka, že „v poznání je

síla“, je pravdivější, než bychom si kdy mohli myslet, a že jednosměrné trvání vlády na transparentnosti pro občany a neprůhlednosti pro sebe je odrazem moci, kterou nad námi má?

Simulace vnímavého světa je jen jedním z příkladů jednoho programu, který provozuje jedna společnost pro různé vládní klienty. Je však významným nahlédnutím za oponu toho, co ti, kdo skutečně řídí naši společnost, chtějí: naprostou kontrolu nad každým aspektem našich životů, které dosáhnou úplným narušením všeho, co se kdysi označovalo jako „soukromí“. Myslet si, že je to jediný takový program, který existuje, nebo dokonce že máme nějaké významné podrobnosti o způsobech, jakými byl SWS již použit, by bylo beznadějně naivní.

Kde tedy zůstává veřejnost, která je v této informační válce v tak nevýhodném postavení? Veřejnost, které je fakticky řečeno, že cokoli, co udělá, řekne nebo koupí, může být a bude katalogizováno kontrolní sítí A.I., i když podrobnosti o této síti mají být před ní utajeny? Bohužel neexistuje snadná cesta zpět z propasti, ke které jsme se dostali vytvořením státu národní bezpečnosti a přijetím zákona o národní bezpečnosti v roce 1947.

Možná jsme již nad propastí stanuli a v současném politickém paradigmatu není cesty zpět. O těchto věcech by měli rozhodnout informovaní, uvědomělí a znalí občané v rámci společenského dialogu o povaze a významu „soukromí“. Ale bez obecného povědomí o tom, že programy jako Simulace vnímajícího světa vůbec existují, jakou máme naději, že se jim postavíme?

JC (2024): Tady je opět James Corbett z roku 2024. Právě jste viděli tu zprávu z roku 2012, a pokud jste si udělali čas a prošli si ji, jsou to docela ohromující věci. A typ věci, která se vás pravděpodobně bude držet po celá desetiletí, jako se to stalo mně. Wow, nemluvíme o roce 2024 se všemi těmi novými technologiemi umělé inteligence, Chatem-GPT a co já vím, konstruující kompletní simulaci celého světa a

každého jednotlivce v něm, která se používá v reálném čase ke zpracování různých scénářů. Ne, ne, mluvíme o tom všem, ale před dvaceti lety v tajných vládních projektech nebo alespoň veřejných projektech, které provozovaly univerzity pro ministerstvo obrany. Šílené věci. Opravdu šílené věci.

A myslet na to, že tam běží nějaké vaše digitální „já“ na nějaké simulaci planety, kde simulují a testují různé manévry. Co by se stalo, kdyby odstřelovač odstranil tohoto prezidentského kandidáta? Jak by lidé reagovali? Zadáme to do Simulace vnímajícího světa... každopádně šílená věc. Doufám, že jste tuto reportáž viděli, když se poprvé vysílala v roce 2012, nebo přinejmenším doufám, že ji máte na USB archivu dat z roku 2012, protože tam je.

Takže vám moc děkuji za vaši podporu, která umožnila vznik této práce, a za uchování dat pro všechny časy. Ale jak jsem řekl na začátku, pojďme se podívat na aktualizaci. Kam se tento příběh posunul za posledních no, 12 let od doby, kdy jsem podal tuto zprávu, ve skutečnosti 18 let od doby, kdy se tento příběh začal poprvé objevovat v roce 2006. Kde jsme teď? No, pojďme se podívat na baštu pravdivosti – Wikipedii.

Syntetické prostředí pro analýzy a simulace, kde se uvádí, že syntetické prostředí pro analýzy a simulace Purdueovy univerzity neboli SEAS je v současné době využíváno americkým ministerstvem vnitřní bezpečnosti a americkým ministerstvem obrany k simulaci krizových situací. SEAS umožňuje výzkumníkům a organizacím vyzkoušet si své modely nebo techniky ve veřejně známém, realisticky podrobném prostředí. Nyní je schopen provádět simulace v reálném čase až pro 62 států, včetně Iráku, Afghánistánu a Číny, přičemž simulace hltají aktuální zprávy, údaje ze sčítání lidu, ekonomické ukazatele a klimatické události v reálném světě spolu s informacemi, jako je vojenské zpravodajství.

Počítačové modely Iráku a Afghánistánu jsou nejpropracovanější a nejsložitější z 62 počítačových modelů. Každý z nich má asi 5 milionů jednotlivých uzlů představujících například nemocnice, mešity, potrubí a lidi. Dobře. SEAS byl vyvinut, aby pomohl společnostem z žebříčku Fortune 500 se strategickým plánováním. Známe celou krycí historku.

A pak se tam píše, že Simulace vnímajícího světa je název pro současnou vizi, podle níž se SEAS stane nepřetržitě běžícím a neustále aktualizovaným zrcadlovým modelem reálného světa, který lze použít k předvídání a vyhodnocování budoucích událostí a způsobů jednání. Šílená věc, že? Ale počkejte, co je to za poznámku na samém začátku článku? Tento článek je třeba aktualizovat. Pomozte prosím aktualizovat tento článek. Ta poznámka o aktualizaci je z května 2016, což už je osm let zpátky. Dobře, takže oni používají SEAS k simulaci krizí na americké pevnině.

Jaký je toho zdroj? Aha, z článku Register s názvem Vnímající svět: válečné hry na nejvelkolepějším měřítku, zveřejněného 23. června 2007. Což je jedna z těch v té době pět let starých zpráv, které jsem citoval ve své zprávě z roku 2012. To je stále jeden z článků, které se o této simulaci používají. Co se tedy děje, a to nejen se SEAS konkrétně, ale s myšlenkou Simulace vnímajícího světa? Dobrá otázka. Tuto otázku položím na stůl všem budoucím začínajícím badatelům v davu, kteří se chtějí opravdu ponořit do zajímavého tématu. Mohl bych navrhnout, že by to mohlo být téma, na které by se dalo navázat.

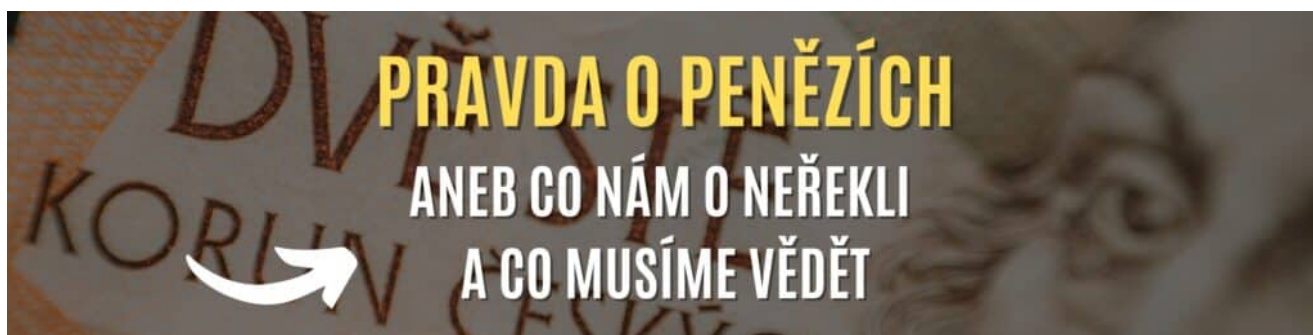
Co můžete vyhrabat o SEAS Purdueovy univerzity nebo o Simulaci vnímajícího světa. Jak se to vyvíjelo? Jak tato myšlenka nepochybně nabývala různých jmen a různých podob a dostávala se do různých oblastí? Ale nepochybně něco takového v současné době funguje. Ale co se o tom dá vyštourat? Je to opravdu fascinující příběh, a o to víc fascinující, že to bylo oznámeno v krátkém návalu v roce 2006-2007 a pak už nic. Ticho. „To už nedělají. Akorát se snažili zkonstruovat v

reálném čase běžící simulaci celého světa a všech v něm. Ale to je jedno, nějak to vyšumělo.” Zajímavý kousek historie a myslím, že stojí za váš čas a pozornost.

Každopádně by mě velmi zajímalo, jestli se vám podaří vyhrabat nějaké další informace o tom nebo nějaké novější informace o této myšlence. Teď je to v tomto ohledu na vás. A samozřejmě, členové Corbettova reportu jsou vyzváni, aby se přihlásili a zanechali cokoli, co najdete, v komentářích k dnešnímu dílu, a ještě jednou děkuji všem lidem, kteří si zakoupili buď datový archiv USB 2012, nebo některý z dalších datových archivů, aby pomohli uchovat tyto informace pro potomstvo.

Protože, jak vidíte, nejde jen o aktuální novinové titulky. Právě takové příběhy, které přetrvávají ještě desítky let, si podle mého názoru zaslouží uchování. Děkuji všem, kteří tuto práci podporují, ale tím to pro dnešek končí. Jsem James Corbett z Corbettova reportu. Těším se na další rozhovor v blízké budoucnosti.

Překlad: David Formánek

Facebook

Telegram

VK

Líbí se Vám překlady?

Jestli jsou pro Vás videa hodnotná a líbí se vám, ocením podporu na chod tohoto projektu. Vím, jak jsou reklamy otravné, proto je zde nechci dávat. Libovolnou částku můžete zaslat na níže uvedené číslo účtu, nebo jednodušeji přes mobilní aplikaci si oskenovat QR kód. Děkuji za Vaši podporu!

Bankovní účet (CZK): 2201583969/2010

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Pro platby na eurový účet (EUR):

Jméno: David Formánek

IBAN: CZ8520100000002201806894

SWIFT/BIC: FIOBCZPPXXX

Do zprávy příjemce napište prosím: Dar

Náhodný výběr

Diskuze

Napsat komentář

Vaše e-mailová adresa nebude zveřejněna. Vyžadované informace jsou označeny *